

EEN FAMILIAIRE VERHOUDING (Relatively Speaking)

Komedie in twee bedrijven

door

Alan Ayckbourn

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN FAMILIAIRE VERHOUDING - RELATIVELY SPEAKING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALAN AYCKBOURN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Greg - een jonge man, voor in de twintig
Ginny - een jonge vrouw, ongeveer twintig
Philip - man van rond de vijftig
Sheila - vrouw, midden veertig

Het stuk speelt zich af in een zomerweekend in Londen en ergens in de provincie in Engeland.

Eerste bedrijf:

scene 1: Zondag-ochtend, de zit-slaapkamer van Ginny

scene 2: Enkele uren later, de tuin van Philip en Sheila

Tweede bedrijf:

scene 1: Enkele ogenblikken later

scene 2: Ongeveer een uur later

DECOR:

Een zit-slaapkamer, ingericht door een jong, zeer vrouwelijk persoon. Een paar posters aan de muur, een pop en nog wat vrouwelijke snuisterijen. Er zijn twee deuren; een leidt naar de badkamer, de ander naar de voordeur van het appartement. Een doek voor een nis verbeeldt de ingang naar de keuken. Verder zijn er een leunstoel, enkele rechte stoelen, een uitklapbare tafel, een grote ladenkast en een eenpersoons slaapbank aanwezig.

EERSTE BEDRIJF

scene 1

De gordijnen staan een beetje open, zodat ze wat licht binnen laten in de verder donkere kamer. Als het doek op gaat, ligt Greg in het bed, echter alleen als een berg dekens waar te nemen. De telefoon gaat. Nog eens. En nog eens. Uit de badkamer horen we het geluid van stromend water. Niemand reageert op de telefoon. Dan komt er een arm van onder de dekens vandaan, grijpt de hoorn en trekt deze mee onder de dekens.

Greg: *(gedempt)* Hallo.... hallo... *(hij komt onder de dekens vandaan)* Wie is daar? Hallo? *(de beller heeft blijkbaar de hoorn er nogal venijnig weer op gegoooid. Greg bekijkt de telefoon wantrouwend. Hij legt de hoorn terug en komt tot zit. Hij kijkt om zich heen. Knippert met zijn ogen. Hij wil uit bed komen, maar realiseert zich dan dat hij naakt is. Hij wikkelt het bovenlaken om zich heen, zodanig dat hij een lendedoek draagt. Hij staat op, loopt naar het raam en trekt de gordijnen nu helemaal open. Geluid van geplons met water uit de badkamer. Hij ziet zijn eigen spiegelbeeld, ernstig)* De terugkeer van Sabu. Heeft iemand een olifant gezien? *(de telefoon rinkelt weer. Greg fronst zijn wenkbrauwen, draait zich om en loopt naar de telefoon. Hij denkt even na. Pakt dan de hoorn op, met verdraaide stem, indische tongval)* Hallo, dit is toestel drie vier zes zeven vier acht vijf nul, wat kan ik voor u doen? *(stilte. Met normale stem)* Hallo. Wie is daar?... *(hij hangt langzaam op. Na een moment nagedacht te hebben, loopt hij vastberaden naar de badkamer)* Ginny! Ginny! *(hij stapt op iets scherp)* Ginny... aaah! *(hij hinkelt in de rondte op een voet)*

Ginny: *(van achter)* Wat is er? *(Greg loopt terug naar het bed, gaat zitten, en draait zijn voet zodanig dat hij zijn gewonde voetzool kan onderzoeken, van achter)* Greg? *(ze steekt een verfromfaaid hoofd om de hoek van de deur)* Greg? Riep je?

Greg: Nee.

Ginny: Wat ben je aan het doen?

Greg: Ik ben mijn eigen toekomst aan het voorspellen.

Ginny: Ging de telefoon daarnet?

Greg: Wanneer?

Ginny: Daarnet?

Greg: *(na een korte stilte)* Nee.

Ginny: Oh. Weet je het zeker?

Greg: *(bestudeert nog steeds aandachtig zijn voet)* Ik lees hier dat ik nog heel wat ellende moet doorstaan, maar dat ik uiteindelijk de ware liefde

zal vinden en zal trouwen met een meisje dat een moedervlek op haar linkerdijbeen heeft. Niet iemand die ik ken, dus.

Ginny: Ik ook niet.

Greg: Maar ik zal het in de gaten houden.

Ginny: Het is geen moedervlek. Het is een schoonheidsvlekje. *(ze verdwijnt weer in de badkamer)* Het water kookt denk ik al. Ik heb daarnet de ketel op gezet.

Greg: Mooi. *(hij kijkt weer naar de telefoon)*

Ginny: Wil jij de thee dan even afmaken, anders red ik het allemaal nooit. De wekker is weer eens kapot. *(terwijl hij praat, vist Greg afwezig met zijn voet onder het bed)* In dit bed heb je eigenlijk helemaal geen wekker nodig. Het is zo krap dat er altijd wel een van ons op tijd uitvalt. Daar zouden we patent op aan moeten vragen. *(zijn voeten hebben nu een paar mooie zwarte herenpantoffels gevonden. Hij staat op en loopt naar rechts voor, richting keuken. De pantoffels zijn hem duidelijk veel te groot. Ze maken een hard, flappend geluid op de vloer bij het lopen. Hij verdwijnt achter het doek naar de keuken)* Hoe laat gaat je trein?

Ginny: *(van achter)* Zes voor half negen.

Greg: *(van achter, op quasi-nonchalante toon)* Oh. Nou, veel plezier, he? *(Ginny verschijnt, na een korte stilte, in de deuropening)*

Ginny: Greg.

Greg: *(steekt zijn hoofd om het doek)* Ja?

Ginny: Hou op. *(Ginny gaat af naar de badkamer)*

Greg: *(grimast en verdwijnt ook)* Oh, verdomme, nee.

Ginny: Wat?

Greg: *(van achter)* Nog meer van die dingen.

Ginny: *(een bezorgd hoofd om de deur)* Wat?

Greg: *(verschijnt met en bos bloemen)* Die stomme bloemen. Overal. Ook al in de gootsteen hier.

Ginny: *(nonchalant)* Oh, die.

Greg: Waar werk je in vredesnaam tegenwoordig? In een tuincentrum of zo?

Ginny: Ik hou van bloemen.

Greg: Ik ook... tot op redelijke hoogte. Maar het puilt hier uit van de bloemen.

Ginny: *(steekt een blote arm uit de badkamer)* Geef maar aan mij. Ik zal ze wel in het bad zetten.

Greg: *(overhandigt haar de bloemen)* Mooi. Plant gelijk wat waterlelies als je daar toch bent.

Ginny: *(van achter)* Heb je de thee al in de pot gedaan?

Greg: Bijna. *(hij verdwijnt weer voor een moment achter het doek)*

Aaargh! Bloemen in de ketel! *(hij komt tevoorschijn van achter het doek met twee koppen en een theepot. Hij zet alles op tafel. Ginny verschijnt in de deuropening van de badkamer in haar ondergoed. Ze is bezig een ochtendjas aan te trekken)*

Ginny: Hallo, lieverd. *(ze loopt naar hem toe achter de koffietafel langs)*

Greg: Ha, schoonheid. *(hij kust haar licht op haar mond)*

Ginny: Zul je me vandaag missen?

Greg: *(na een korte stilte)* Hmmmm?

Ginny: Ik zei: "Zul je me vandaag missen?"

Greg: Jou missen? Ik? Nee. Ik ga groot feest vieren. Dat wordt een heerlijk dagje. *(lacht gemaakt)*

Ginny: Ik zal jou ook missen.

Greg: *(knikt, maar lijkt niet erg overtuigd)* Mmmmmmm. *(hij draait zich om en sloft terug richting de keuken. Ginny kijkt hem na, haalt haar schouders op en verdwijnt weer in de badkamer. Greg blijft abrupt staan. Hij lijkt te luisteren naar iets, staart naar zijn voeten en vervolgt dan zijn weg)*

Ginny: *(van achter)* Mijn God. Moet je zien hoe laat het al is. Ik haal het nooit meer. *(Greg komt terug, deze keer met de suikerpot en een fles, half gevuld met melk. Hij blijft weer staan en kijkt langdurig naar zijn voeten. Ginny komt op, haar haren borstelend)* Ik moet thee drinken. Ik ben... *(ziet Greg)* Wat is er?

Greg: Niets. Ik had alleen het idee dat iemand mij volgde. Dat is alles. *(hij loopt naar de koffietafel en zet melk en suiker daar neer)*

Ginny: Oh god! Mijn man...!

Greg: Dat zou kunnen...

Ginny: *(met een dramatische blik naar de voordeur, loopt naar Greg terwijl ze spreekt)* Oswald. Hoe ben je er achter gekomen?

Greg: *(klemt Ginny tegen zich aan)* Nee, meneer... ik sta er op. Als u dan toch gaat schieten, schiet ons dan allebei dood...

Ginny: Ik houd van hem, Oswald. Ik houd van hem!

Greg: *(loopt achterwaarts met Ginny naar links voor)* We zullen samen sterven. Schiet dan.... verdomme! Schiet! Pang! PANG! *(ze laten zich beiden achterover op het bed vallen, spelend dat zij dood zijn. Greg kust haar. Ze liggen een ogenblik in elkaars armen)*

Ginny: *(half verontschuldigend)* Ik mis mijn trein.

Greg: Wat maakt het uit?

Ginny: *(gaat zitten en maakt zich van hem los)* Nee. Ik moet gaan. *(ze staat op, loopt naar de koffietafel en gaat aan de rechterzijde zitten. Ze schenkt thee in. Na enkele seconden pakt Greg de sigaretten. Hij steekt er een op en bestudeert het pakje, dat hij nog in zijn hand heeft, nadrukkelijk. Stilte)*

Greg: (*richt zijn aandacht op haar*) Laat me raden waar je aan denkt.

Ginny: (*overhandigt hem zijn thee*) Dat raad je nooit. Hier.

Greg: (*loopt naar linkerkant van de tafel*) Bedankt. Ik durf te wedden dat je mijn pantoffels zat te bewonderen.

Ginny: Je pantoffels?

Greg: (*gaat aan linkerkant van de tafel zitten, laat zijn voeten zien*) Kijk.

Ginny: Wat een maf idee.

Greg: Oh. Dus je was ze niet aan het bewonderen?

Ginny: Sorry. Nee.

Greg: Oh.

Ginny: Ik wist niet eens dat je ze had.

Greg: Ah. Daar gaat het nu juist om.

Ginny: Wat?

Greg: Daar gaat het nu juist om.

Ginny: (*kijkt hem geamuseerd aan*) Eerlijk?

Greg: (*proost naar haar met zijn thee*) Proost.

Ginny: Ik zal je missen.

Greg: Oh, ja?

Ginny: Dacht je van niet, Greg?

Greg: Het hangt er natuurlijk van af hoeveel je je hier op verheugt.

Ginny: Op een dagje met mijn ouders? Laat me niet lachen.

Greg: Waarom ga je dan?

Ginny: Het is maar een dag. Ik ben vanavond al weer terug.

Greg: Maar een dag? Dat is een half weekend.

Ginny: Ik heb ze al in geen eeuwen gezien.

Greg: Ah. De plicht roept.

Ginny: Gedeeltelijk. Maar ik geef ook veel om ze.

Greg: Denk je dat ik ze aardig vind?

Ginny: Ja... dat denk ik wel.

Greg: Mooi. Mag ik dan mee?

Ginny: Ja, dat moet je beslist een keer doen.

Greg: Nu. Samen met jou.

Ginny: Voor de honderdste keer. Ik heb je toch verteld dat ze je niet verwachten. Ik kan niet zomaar met iemand aankomen vanuit het niets. Dat zouden ze me nooit vergeven. (*stilte. Greg staat op en loopt naar de badkamer. Hij draait zich om. Kijkt haar aan*)

Greg: Ik ben erg blij met deze pantoffels, moet ik zeggen. Wat vind jij er van?

Ginny: Waarvan?

Greg: Van deze pantoffels. Vind jij ze mooi?

Ginny: Ze zijn best aardig. Hoezo?

Greg: Ik vroeg me zomaar af wat jij er van vond. Dat is alles.

Ginny: Nou ja, het zijn gewoon... pantoffels, he?

Greg: Ja. Dat kun je wel zeggen. *(hij gaat op het bed zitten. Stilte)*

Ginny: *(wordt het een beetje zat)* Heb ik iets verkeerd gedaan? *(Greg haalt zijn schouders op)* Greg?

Greg: Dat weet ik niet. Heb je iets verkeerd gedaan?

Ginny: Ik weet het ook niet. Jij bent degene die maar doordramt.

Greg: Ik? Ik zit hier alleen maar, dat is alles.

Ginny: Jij zit alleen maar, jij zit je best te doen om mij te ergeren.

Greg: Onzin.

Ginny: Je zit mij op stang te jagen.

Greg: *(uitdagend)* Waarom zou ik jou op stang willen jagen? Vertel me dat eens, waarom zou ik dat doen?

Ginny: Ach, loop naar de maan. *(ze staat op en loopt naar rechts achter om haar jurk te pakken; dan draait ze zich om)* Ik vind je pantoffels gewoonweg fantastisch.

Greg: Dank je. *(Ginny komt terug met haar jurk. Greg staat op en marcheert naar de badkamer. Hij heeft de pantoffels bij het bed laten staan. Ginny kijkt naar hem en lacht, draait zich om)* Mmmmm?

Ginny: Wat moet dat dan voorstellen?

Greg: Wat is er?

Ginny: En dan heb je het over mijn moedervlek. Wat heb jij daar dan?

Greg: Waar?

Ginny: *(wijst naar zijn achterwerk)* Daar.

Greg: Dat is geen moedervlek, nee. Ik heb daar een luttteken. Dit achterwerk heeft al heel wat meegemaakt, hoor. *(Greg gaat af naar de badkamer. Ginny glimlacht en begint zich aan te kleden. Greg van achter)* Allemachtig! Wat is er toch aan de hand?

Ginny: Wat?

Greg: *(van achter)* Het bad staat ook al vol bloemen.

Ginny: *(stopt even met zich aankleden)* Ja, ik heb ze daar neergezet. Dat zei ik toch al?

Greg: *(van achter)* Je hebt een bosje in het bad gezet. Er staan er nu vijf.

Ginny: *(onschuldig)* Oh, ja? *(Greg verschijnt in de deuropening met druipende bossen bloemen)*

Greg: Vijf. *(hij telt de andere drie boeketten bloemen die er al staan)* Vijf... zes.... zeven... acht... waar komen ze allemaal vandaan?

Ginny: Je hebt zelf bloemen meegenomen voor me.

Greg: Dat zijn die twee goedkope bosjes. Van wie heb je al die andere boeketten gekregen? Mmmmm?

Ginny: Nou, je kent toch dat mannetje op de hoek wel, met die kiosk?

Greg: Nee.

Ginny: Nou, hier om de hoek staat een mannetje in een bloemenkiosk, en hij verkocht gisteravond zijn hele voorraad voor weinig geld... je kent dat wel... zaterdagavond... laatste dag van de week. Ik wilde een bosje kopen voor het weekend, maar toen zei hij dat ik vijf bossen mocht uitzoeken voor de prijs van twee. Dat kon ik toch niet laten lopen, vind je wel?

Greg: Nee.

Ginny: Misschien waren ze wel gestolen.

Greg: Uit de tuin van de koningin.

Ginny: Ja.

Greg: Goed. Dan weet ik dat tenminste. *(hij draait zich om, teneinde weer de badkamer in te gaan, bedenkt zich en draait zich weer om naar haar)* Oh, trouwens. Waar komen die andere twee dan vandaan?

Ginny: Oh, die gaf hij me er cadeau bij.

Greg: Aha. *(Greg loopt terug naar de badkamer. Tijdens de volgende scene kleedt Ginny zich verder aan en begint zich op te maken in de spiegel. Greg gaat badkamer in en badkamer uit, zich onderwijl aankledend)*

Ginny: *(roept)* Wil je nog thee?

Greg: *(van achter)* Graag. Vertel eens, waarom zijn je ouders zo bang om vreemden te ontmoeten?

Ginny: Ze zijn niet bang. Ze zijn alleen wat ouderwets. Ze doen de dingen het liefst zoals het hoort.

Greg: *(komt tevoorschijn)* Of denk je dat ik hun goedkeuring niet weg kan dragen? *(Ginny schenkt twee koppen thee in, voegt suiker en melk toe)*

Ginny: Natuurlijk wel. Maar mijn vader... doet soms wat moeilijk. Hij wil alleen het beste voor mij, tenminste, wat hij denkt dat het beste voor mij is.

Greg: Ik ben het beste.

Ginny: Dat weet ik. Maar ik moet hen nog overtuigen. En mijn moeder raakt in paniek als er onvoorbereid gasten komen. *(ze loopt naar de spiegel naast het bed en begint zich op te maken. Ze neemt haar thee mee. Greg komt de badkamer uit. Hij heeft zijn broek nu aan en draagt zijn sokken en overhemd over zijn arm)* Je thee staat klaar.

Greg: Bedankt. *(hij loopt naar de tafel, gaat zitten en begint zijn sokken aan te trekken)*

Ginny: Hoe laat is het?

Greg: Acht voor half.

Ginny: *(schreeuwt)* Ik mis de trein!

Greg: Neem dan een taxi.

Ginny: *(gaat gehaast door met zich op te maken)* Ik had het kunnen

weten.

Greg: Ik bel er wel een.

Ginny: Verdomme, verdomme, verdomme...

Greg: Ik zei toch dat ik wel een taxi zou bellen.

Ginny: Je zult wel moeten. *(Greg blijft bezig zijn sokken aan te trekken)*

Nou, toe dan!

Greg: Als ik mijn sokken aan heb.

Ginny: Oh, aan jou heb ik ook niets.

Greg: *(nonchalant)* Wie woont er aan de Wilgenlaan in Lower Pendon?

Ginny: *(schiet uit met de lippenstift, verknoeit van schrik haar make-up, herstelt zich daarna direct)* Hoe wist je dat?

Greg: Wie woont daar?

Ginny: *(loopt naar hem toe)* Waar heb je dat adres gevonden?

Greg: Het klinkt als een kasteel. Wilgenlaan, Lower Pendon...

Ginny: Heb je in mijn spullen gerommeld?

Greg: Nee.

Ginny: Vertel me dan hoe je aan dat adres komt. Ik wil het weten.

Greg: Het staat hier op geschreven. *(hij houdt het sigarettenpakje omhoog)* Kijk. Wilgenlaan 10, Lower Pendon. Is het iemand die we kennen?

Ginny: *(loopt weer naar de spiegel)* Nee.

Greg: *(staat op)* Wie is het?

Ginny: *(draait zich om)* Mijn ouders.

Greg: *(loopt naar links voor)* Ik wil best geloven dat je een slecht geheugen hebt. Ik bedoel, niemand zal mij een toegewijde zoon noemen, maar ik ken tenminste het adres van mijn ouders uit mijn hoofd.

Ginny: *(vliegt op, verdedigend)* Ik heb het opgeschreven voor iemand op kantoor... een meisje, maar ze is het vergeten mee te nemen. Ze kent mijn ouders omdat we samen op school hebben gezeten. Ze wilde hen schrijven. Nou goed?

Greg: Ik geloof je wel.

Ginny: Weet je het zeker?

Greg: Ja.

Ginny: Echt?

Greg: Ja. Hou nu maar op. *(Ginny neemt een slok thee)*

Ginny: Je maakt zelfs thee die naar zoethout smaakt. Ik snap niet hoe ik het met jou uithoud. *(ze loopt langs hem heen richting keuken)*

Greg: *(berouwvol)* Zeg me eens...

Ginny: Wat?

Greg: Wat is eigenlijk de reden dat je het met mij uithoudt?

Ginny: Tja.

Greg: Tja?

Ginny: Misschien wel om dezelfde reden waarom jij het zo lang met mij uithoudt. *(lief glimlachend)* Je bent een fantastische minnaar, als dat je kan troosten. *(ze loopt de keuken in)*

Greg: *(tegen zichzelf)* Niet gek. *(hij pakt de pantoffels op en bekijkt ze nog eens goed. Gaat rechts aan de tafel zitten. Ginny komt weer op met een aangelengde kop thee. Ze loopt achter hem langs om links aan de tafel te gaan zitten. Net als ze wil plaatsnemen gooit Greg snel de pantoffels op haar stoel)*

Ginny: Als we nu een taxi bestellen voor over vijf minuten, dan heb ik nog tien minuten om naar het station te komen. Vergeet niet dat ik ook nog een kaartje... aaah! *(ze gaat op de pantoffels zitten. Ze springt weer overeind, morst thee op haar schoteltje en op de tafel)* Oh, shit! *(ze ziet de pantoffels)* Leuk hoor! *(ze gooit de pantoffels op de grond)* Wat flauw! Wat is er toch met je aan de hand?

Greg: *(weer berouwvol)* Sorry. *(hij is inmiddels ook opgestaan)*

Ginny: Moet je nou zien. Nu moet ik een doekje halen. *(ze loopt naar de keuken, draait zich dan om)* Als je me zat bent, moet je het maar gewoon zeggen. *(Greg gaat met een ongelukkig gezicht aan rechterzijde tafel zitten, met zijn rug naar haar toe)* We kunnen toch niet doorgaan met dit idiote gedoe, vind je wel?

Greg: *(mompelt)* Als je er zo over denkt...

Ginny: Hoe ik er over denk! Nou wordt-ie nog mooier! Ik weet niet wat je hebt, maar ik hoop dat het over is als ik vanavond terug kom. ik heb al genoeg aan mijn hoofd zonder jouw flauwekul.

Greg: *(draait zich scherp om)* En wat denk je dat je mij dan verdomme aandoet!

Ginny: *(ontzet)* Wat? *(de telefoon gaat. Ginny blijft Greg nog een moment aankijken. Dan loopt ze voor hem langs en beantwoordt de telefoon)* Hallo.... ja.... nee, nee.... Ik denk dat u verkeerd verbonden bent... ja.... daag. *(ze legt de hoorn neer. Greg staat op en loopt naar de alkoof)* Wat bedoelde je daarnet?

Greg: *(verzamelt wat spullen en komt terug lopen met een gehavende sporttas)* Ik kan maar beter inpakken.

Ginny: Greg?

Greg: Denk er maar eens over na tijdens je gezellige bezoekje aan de Wilgenlaan in Lower Pendon... *(Greg gaat de badkamer in)*

Ginny: Greg?

Greg: *(van achter; stuurs)* Nee... *(Greg komt weer op, propt wat van zijn eigendommen in de tas, zijn scheerspullen, enz, en een vies overhemd dat hij uit de badkamer heeft meegenomen. Hij smijt zijn tas op de stoel rechts, klaar met inpakken)*

Ginny: Vergeet vooral je geliefde pantoffels niet.

Greg: Oh, die.

Ginny: *(pakt ze op en steekt ze hem toe)* Hier.

Greg: Ik wil ze niet hebben. Wat moet ik er mee?

Ginny: Allemachtig! Neem ze nou maar mee!

Greg: Wat is het voor maat, als ik vragen mag?

Ginny: Hoe moet ik dat nu weten? *(Greg gaat zitten en begint zijn schoenen, die hij onder de stoel rechts te voorschijn heeft gehaald, aan te trekken)*

Greg: Het staat wel ergens aan de binnenkant, kijk maar eens. Op de zool.

Ginny: Er staat vierenzeventig. Hoezo?

Greg: Ze passen me niet. Ik heb tweeenzeventig. Kijk maar eens of ze jou passen.

Ginny: Wat een belachelijk idee.

Greg: Wat is belachelijk?

Ginny: Om vierenzeventig te kopen terwijl je maat tweeenzeventig hebt.

Greg: Ik heb ze niet gekocht.

Ginny: Wie dan wel?

Greg: Geen idee. Ik heb pantoffels maat tweeenzeventig.

Ginny: Van wie zijn deze dan?

Greg: Dat weet ik niet. Ze slingerden hier rond. *(hij is nu klaar met het strikken van zijn schoenen)*

Ginny: Waar?

Greg: Onder je bed. *(stilte. Greg observeert haar. Ginny gaat langzaam op het bed zitten)* Ons bed. Of, nou ja, wiens bed dan ook. Dat bed daar. Misschien is het wel van die kerel met maat vierenzeventig.

Ginny: Dus dat is het.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto